

Jahikoerad – kirglikud jahimehed

Pere mõlgutab mõtteid võtta uueks pereliikmeks jahikoer? Mida on vaja teada, millised on nende temperamentsete koerte iseärasused? Vastuseid aitab leida ANNE REITEL Eesti Jahikoerte Tõuühingust.

Mille poolest erinevad jahikoerad muudest tõugudest?

Peamine erinevus tuleneb asjaolust, et jahikoeratõugude aretamisel-kujundamisel on esmatähtsaks peetud jahinduslikku aktiivsust, nn liikidevahelise agressiivsuse säilitamist, s.t tigidust uluki suhtes. Normaalselt kasvatatava jahikoera puhul ei tohi liikidevahelist agressiivsust kasvatusena maha suruda! Sellest tulenevalt on jahikoeratõud alati teistele loomadele ohtlikud ning valmis jahti pidama. Koolitatud koer ootab vaid peremehe käsku, koolitamata koer aga võimalust.

Nad on tavaliselt aktiivsemad, vajades keskmisest rohkem liikumisvõimalust ja tegevust, et energiat maandada. Traditsiooniliste jahikoeratõugude hulgast perele lemmikut valides peab nende asjaoludega tõsiselt arvestama.

Kui võtate sellise tõulooma linna- või ka mittejahinduslikuks maa-koeraks, tuleb hinnata oma võimalusi, kuidas talle asendustegevust leida. Kui jahipidamiskirg surutakse alla dressuuriga, võib tulemuseks olla haige närvisüsteemiga loom, kellest perele rõõmu ei ole. Sama juhtub ka siis,

Bassetitele sobib verejäljekoolitus.

kui koerale ei pakuta piisavalt liikumisvõimalust ega tegevust.

Millised on levinumad jahikoeratõud?

Lääne-siberi laika, vene-euroopa laika, lühikarvaline taks, eesti hagi- ja pikakarvaline taks, saksa jahiter-

jer, saksa karmikarvaline linnukoer, saksa lühikarvaline linnukoer, vene hagi- ja jpt.

Eestis kuuluvad traditsiooniliste jahikoeratõugude hulka püstkõravad, ajukoerad (hagijad), urukoerad.

Jahikoerte hulka arvatakse ka setterid, retriiverid ja spanjelid, kuid Eestis ei ole need tõugurühmad praktilises jahipidamises eriti kasutusel. Asjaolu, et neid kasvatavad enamasti mittejahimeestest koerapidajad, tõendab, et sellised loomad sobivad teistlaadi tegevuseks paremini kui traditsioonilised jahikoerad. Samuti on neid lihtsam kasvatada

Kuidas avaldub jahikoerte erinev loomus kasvatuses ja treeningutel?

Nagu loetelust selgub, on tõugusid mitmest erinevast tõugurühmast – püstkõravad, ajukoerad, taksid, linnukoerad, terjerid. Kuna igale gruppile on omane erinev jahipidamisviis ja ka iseloomutüüp, siis on koolituski erinev. Praktiliseks jahipidamiseks kasvatatavate koerte puhul on oluline silmas pida, et n-ö klassikalise dressuuriga ei tohi üle pingutada.

Jahikoerte algõpe on ettevalmistus süvendatud jahikoolituseks. Selle kandev idee seisneb jahikoera ja inimese koostöövalmiduse loomises. Teisisõnu – koer peab tunnistama inimest/jahimeest karja juhina ning töötama tema heaks. Ta peab kuuletuma käsklustele ning olema valmis jahti pidama ainult peremehe korraldusel.

Erinevate tõugude algkoolitus on tõugurühmiti mõnevõrra erinev, kuid üldpõhimõte on – algkoolitusega tuleb saavutada peremehele kuuletumine, teineteisemõistmine. Seejuures ei tohi pärssida koera iseseisvust ega jahinduslikku aktiivsust.

Jahisituatsioonis viibimine nõuab koeralt kaht peamist asja. Esiteks iseseisvalt mõtlemise, otsustamise ja tegevuse võimet – see on päritud. Teiseks jahimehega koostöös ning tema huvides töötamise oskust – see

Nagu foksterjeri nimestki aimata (fox – ingl rebane), on ta aretatud jahikoeraks.